

Candy Piña i Mariona Herrera

Fisioterapeuta i logopeda

Espais infantils i de joc accessibles

Els infants tenen **dret** a gaudir de l'esplai i a participar en activitats artístiques i culturals. I cal que els llocs s'ajustin a les seves **necessitats**

L'article 31 de la Convenció sobre els Drets de l'Infant (1989), el primer tractat internacional que reconeix els drets i les obligacions dels infants, entre d'altres recull el dret dels nins i les nines a gaudir de l'esplai, el joc i a participar en activitats artístiques i culturals. Un dret que pot semblar obvi, però que molts cops es vulnera en el cas dels infants que tenen alguna discapacitat.

El joc és una de les principals eines educatives en totes les etapes de la infància, fonamental per assolir correctament el desenvolupament físic, psíquic i emocional de qualsevol infant, ja que per mitjà del joc va descobrint les seves qualitats i limitacions en tots els camps. A més, és una activitat espontània que li proporciona plaer i satisfacció, i que propicia la comunicació, la confiança i l'alegria, i és, també, un mitjà terapèutic per alliberar tensions emocionals: amb el joc elabora una gran part de les seves pors, desigs, rivalitats i conflictes interns.

Els infants amb discapacitat necessiten el joc igual que la resta de nins i nines, però els espais i àrees infantils dels nostres pobles i ciutats no són accessibles a les seves necessitats. Això ho ha pogut constatar na Maria, una nina de cinc anys de Selva (Mallorca) que té paràlisi cerebral. Na Maria es desplaça un pic per setmana a Palma per assistir a les sessions de fisioteràpia i logopèdia. Entre sessió i sessió té una hora lliure, que aprofita per descansar i berenar al parc que està just davant on ella fa rehabilitació. Però na Maria no pot gaudir dels jocs del parc com ho fan la resta d'infants perquè no hi ha cap joc que esti-

NECESSITATS. Sovint els espais i àrees infantils no són accessibles a tots els infants.

gui adaptat a les seves necessitats. És per això que l'associació Tip-Tap (de la qual formen part els seus pares) i el Centre de Desenvolupament Creix estan cercant

recursos econòmics i parlant amb l'Ajuntament de Palma per adaptar un dels gronxadors del parc. El cost no és gaire elevat, uns 1.000 euros, i la instal·lació només requereix

adaptacions menors. Els pares de na Maria expliquen que la situació òptima "hauria de ser que tots els espais infantils i de joc de les nostres ciutats i pobles fossin accessibles per a tots els nins i nines, amb discapacitats o sense. Que permetessin jugar i compartir l'espai de joc d'una manera integrada". I és que el gronxador adaptat no només millorarà la vida de na Maria, que podrà participar de l'espai infantil en igualtat de condicions que la resta d'infants, sinó que també beneficiarà la resta de nins i nines, especialment els més petits, ja que aquest sistema evita que puguin caure cap enrere i produir-se lesions.

Disseny dels espais

El concepte d'accessibilitat fa referència a aquell conjunt de característiques relacionades amb la mobilitat, la comunicació i la com-

prensió que han de tenir les ciutats i pobles –a més dels seus serveis i equipaments– per ser utilitzables per totes les persones, i molt especialment per les que tenen alguna discapacitat. L'accessibilitat constitueix un dret fonamental per a tota la ciutadania, no només per a les persones amb discapacitat. El concepte d'accessibilitat cal entendre'l des d'una perspectiva àmplia: totes les persones tenen dret a gaudir de la ciutat i de tots els seus serveis.

Com ha de ser?

Que disposi d'un paviment adaptat: cautxú per a les zones de joc, formigó per als camins i sauló per a les zones de manipulació de terres, motlles i jocs estàtics. Les zones de sauló poden incorporar un arenal amb capacitat perquè diversos infants puguin seure-hi i compartir el joc, amb mobiliari com taules, amb una altura

adient perquè un infant amb cadira de rodes pugui jugar-hi. Pel que fa a les zones de cautxú, s'hi poden incorporar tobogans accessibles amb plataformes per facilitar la transferència des d'una cadira de rodes, escala i trepes, paviments amb diferents textures (fusta, goma i gespa artificial), un vaivé i un gronxador amb cistella per poder estirar-se. I les àrees de formigó poden tenir zones per a la promoció de les habilitats motrius i sensorials integrades dins camins guia per a infants amb ceguesa i amb un plafó per poder descobrir, aprendre i jugar amb el sistema braille. —

Recomanació:

El joc infantil i les juguetes recomanacions per a la família (CAIB): <http://www.caib.es/sac/microfront/archivopub.do?ctrl=MCRST205ZI54342&id=54342>

Associació Tip-Tap

Qui són?

Són un grup de pares, mares i amics de nins amb necessitats especials.

Per què Tip-Tap?

Surt d'ajuntar les inicials de les paraules que resumeixen el nostre objectiu principal: Treballam per la integració de persones discapacitades i tots avançam plegats.

Per què uns elefants?

Els elefants són uns animals d'aparença lenta i tranquil·la però molt intel·ligents, igual que els nostres al·lots; potser no poden caminar o xerrar, però poden fer moltes coses més que ja us mostrarem.

Contacte:

Tel. de contacte
629615579 (Rafel)
email: info@tiptap.cat
web: www.tiptap.cat
fax: 971569109

